

Υπόθεση T-296/02

Lidl Stiftung & Co. KG

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του λεκτικού σήματος LINDENHOF — Προγενέστερο λεκτικό και εικονιστικό σήμα LINDERHOF — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2005 II - 566

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή — Νομιμότητα της αποφάσεως τμήματος προσφυγών επί διαδικασίας ανακοπής — Αμφισβήτηση διά της προβολής νέων περιστατικών — Δεν επιτρέπεται (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρα 63 και 74 § 1)*

2. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Προσφυγή που ασκήθηκε κατ' αποφάσεως τμήματος του Γραφείου το οποίο απεφάνθη πρωτοδικώς και στη συνέχεια παραπέμφθηκε στο τμήμα προσφυγών — Εξέταση νέων περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων — Επιτρέπεται — Έκταση

(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 74 § 2)

3. Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος που έχει καταχωρισθεί για πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες ή προϊόντα — Κίνδυνος συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα — Λεκτικό σήμα LINDENHOF και λεκτικό και εικονιστικό σήμα LINDERHOF

(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 1, στοιχ. β')

1. Η προσφυγή που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) σκοπεί τον έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων αυτών κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα. Τα περιστατικά που προβάλλονται ενώπιον του Πρωτοδικείου ενώ δεν έχουν προβληθεί ενώπιον των οργάνων του Γραφείου δεν θίγουν τη νομιμότητα τέτοιας απόφασης παρά μόνο αν το Γραφείο όφειλε να τα λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως.

περιστατικά που δεν προβλήθηκαν από τους διαδίκους. Συνεπώς τέτοιου είδους περιστατικά δεν θίγουν τη νομιμότητα απόφασης του τμήματος προσφυγών.

(βλ. σκέψη 31)

Συναφώς από το άρθρο 74, παράγραφος 1, in fine, του εν λόγω κανονισμού κατά το οποίο, στο πλαίσιο διαδικασίας όσον αφορά τους λόγους αρνήσεως της καταχώρισης, η εξέταση του Γραφείου περιορίζεται στα επιχειρήματα και στα αιτήματα που προβάλλουν οι διάδικοι, προκύπτει ότι το Γραφείο δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως

2. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης, από τα τμήματα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), αποφάσεων των τμημάτων του Γραφείου που αποφάνθηκαν σε πρώτο βαθμό, τα τμήματα προσφυγών μπορούν με μόνη επιφύλαξη τις διατάξεις του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα να δεχτούν την προσφυγή βάσει νέων περιστατικών που προβάλλει ο προσφεύγων ή ακόμη βάσει νέων απο-

δεικτικών στοιχείων που προσκομίζει αυτός.

(βλ. σκέψη 33)

3. Για τον μέσο Γερμανό καταναλωτή δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του λεκτικού σήματος LINDENHOF του οποίου ζητείται η καταχώριση ως κοινωνικού σήματος για «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οιοπνευματώδη ποτά· ποτά και χυμοί φρούτων» που υπάγονται στην κλάση 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας και του λεκτικού και εικονιστικού σήματος που περιέχει εκτός από δευτερεύοντα λεκτικά στοιχεία και εικονιστικά στοιχεία διακοσμητικού χαρακτήρα το λεκτικό στοιχείο «linderhof» που έχει ήδη καταχωρηθεί στη Γερμανία για αφρώδεις οίνους υπαγομένους στην κλάση 33 του εν λόγω Διακανονισμού.

Πράγματι, ναι μεν τα επίδικα σημεία, λόγω της ομοιότητας, από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής σκοπιάς του όρου linderhof, αφενός, και του κυρίαρχου λεκτικού στοιχείου linderhof, αφετέρου, πρέπει να θεωρηθούν παρόμοια. Οι ανομοιότητες των συγκεκριμένων προϊόντων που προκύπτουν μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ανήκοντα στην ίδια οικογένεια ποτών, υπερισχύουν της ομοιότητας των σημείων, οπότε ο συγκεκριμένος καταναλωτής δεν θα θεωρήσει ότι τα προϊόντα που φέρουν τα σήματα αυτά έχουν την ίδια εμπορική προέλευση. Εξάλλου, το προγενέστερο σήμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει έντονα διακριτικό χαρακτήρα.

(βλ. σκέψεις 51, 64, 67 έως 68, 71)